

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

Till arbetspensionsanstalterna

ÖVERENSKOMMELSE OM SOCIAL TRYGGHET MELLAN FINLAND OCH LUXEMBURG

Överenskommelsen om social trygghet mellan Finland och Luxemburg träder i kraft 1.4.1991. Avtalstexten ingår som bilaga i cirkulär A 10/89. En särskild överenskommelse har ingåtts om tillämpningen av överenskommelsen.

I detta cirkulär beskrivs pensionssystemen i Luxemburg i huvuddrag och redogörs för innehållet i överenskommelsen om social trygghet och dess tillämpningsöverenskommelse samt för den praktiska tillämpningen av överenskommelserna för arbetspensionernas del.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Pentti Koivistoinen

Helena Tapio

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Sida

1	ALLMÄNT	3
1.1	Tillämplig lagstiftning	3
1.2	Personer som omfattas av överenskommelsen	5
2	PENSIONSSYSTEMEN I LUXEMBURG	5
2.1	Allmänt	5
2.2	Ålderspension	6
2.3	Invalidpension	7
2.3.1	Beräkning av invalidpensionen	8
2.4	Familjepension	10
2.5	Pensionernas minimi- och maximibelopp	12
2.6	Indexjustering	12
2.7	Återbäring av försäkringspremier	12
2.8	Finansiering och förvaltning	12
3	DE VIKTIGASTE PRINCIPERNA I ÖVERENSKOMMELSEN OM SOCIAL TRYGGHET	13
3.1	Jämställande av de fördragsslutande ländernas försäkringsperioder	13
3.2	Utbetalning av pension utomlands	14
3.3	Bestämmande av tillämplig lagstiftning	14
3.4	Undantag från regeln om tillämpning av sysselsättningslandets lagstiftning	14
3.4.1	Utsänd arbetstagare	14
3.4.1.1	Intyg om utsändning	15
3.4.2	Övriga undantag	17
3.5	Samordning av förmåner	17
4	RÄTT TILL PENSION OCH BESTÄMMANDE AV PENSION	18
4.1	Bestämmande av den luxemburgska pensionen	18
4.2	Bestämmande av den finska arbetspensionen	20
4.3	Jämställande av försäkringsperioder i tredje land .	20
5	SÖKANDE AV PENSION OCH DATATRAFIKEN MELLAN DE FÖRDRAGSSLUTANDE LÄNDERNA	20
5.1	Sökande av pension	21
5.1.1	Meddelande om beslut och om ändringar i uppgifterna om pensionstagaren eller i hans förhållanden	22
5.2	Innehållande av förmåner	22
5.3	Anförande av besvär	24
5.4	Verkställande av läkarundersökningar	24
5.5	Statistik	24
6	ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSERNA I ÖVERENSKOMMELSEN	24
7	FÖRTECKNING ÖVER DE I ÖVERENSKOMMELSEN AVSEDDA KONTAKTORGANEN	26

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

1
ALLMÄNT

Överenskommelsen om social trygghet mellan Finland och Luxemburg bygger på samma principer som de överenskommelser som tidigare ingåtts av Finland. Enligt överenskommelsen skall de fördragsslutande länderna jämställa medborgarna i det andra fördragsslutande landet med sina egna medborgare när de beviljar socialförsäkringsförmåner enligt sin lagstiftning. I överenskommelsen ingår också bestämmelser om vilketdera landet som i varje enskilt fall skall handha socialförsäkringen, varigenom dubbel försäkring undviks. Bestämmelserna medför också lindrigare villkor för uppkomsten av rätt till pension och tryggar utbetalningen av pensioner från det ena fördragsslutande landet till det andra.

Förmån som beviljats på grundval av överenskommelsen utbetalas inte för tiden före överenskommelsens ikraftträdande. När rätten till pension bestäms, beaktas däremot även försäkringsperioder som fullgjorts redan innan överenskommelsen trädde i kraft, och pensionsfall som inträffat före överenskommelsens ikraftträdande kan ge rätt till pension. En noggrannare redogörelse för de bestämmelser som tillämpas under en övergångsperiod följer i punkt 6 sid. 24-25. Den myndighet som är ansvarig för tillämpningen av överenskommelsen är i Finland social- och hälsovårdsministeriet och i Luxemburg ministeriet för social trygghet. Den praktiska tillämpningen av överenskommelsen och datatrafiken mellan länderna handhas av de i tillämpningsöverenskommelsen angivna kontaktorganen, vilka för pensionsärenden är Pensionskyddscentralen och Folkpensionsanstalten i Finland och Allmänna inspektionsanstalten för social trygghet i Luxemburg.

1.1 Tillämplig lagstiftning

I artikel 2 i överenskommelsen uppräknas de områden av lagstiftningen på vilka överenskommelsen tillämpas. Dessa är i Luxemburg:

- ålders-, invalid- och familjepensionsförsäkring
- sjuk- och moderskapsförsäkring
- försäkring mot olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar
- familjeförmåner
- arbetslöshetsförmåner.

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

I Finland tillämpas överenskommelsen på följande lagstiftning:

- arbetspensionsförsäkring
- folkpensionsförsäkring och allmän familjepensionsförsäkring
- sjukförsäkring och allmän folkhälso- och sjukhusservice
- försäkring mot olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar
- utkomstskydd för arbetslösa
- barnbidrag
- arbetsgivarens socialskyddsavgift.

Den försäkrade erhåller sjukvårdsförmåner i det landet där han är bosatt. Utsända arbetstagare och arbetstagare som kvarstår inom försäkringen i sitt hemland genom undantagstillstånd utfärdat i samråd av socialministerierna i bägge de fördragsslutande länderna erhåller likväl sjukvårdsförmåner enligt sysselsättningslandets lagstiftning under högst två år. Detsamma gäller deras familjemedlemmar. Dessutom har turister och andra personer som tillfälligt vistas på det andra fördragsslutande landets territorium rätt till sjukvård i vistelselandet, om de är i behov av omedelbar vård. Även pensionärer som uppbär pension från det ena fördragsslutande landet och är bosatta på det andra fördragsslutande landets territorium har rätt till samma sjukvård som medborgarna i bosättningslandet. Pensionärerna och de arbetstagare som arbetar i Luxemburg under en längre tid än två år och som genom ett undantagsförfarande kvarstår inom det finska socialskyddet skall ansluta sig till en sjukkasse i Luxemburg för att komma i åtnjutande av förmånerna.

Bestämmelserna i överenskommelsen medför lindrigare villkor för mottagande av ålderdomspensionens och familjepensionernas basdel enligt det finska folkpensionssystemet. Under de förutsättningar som nämns i överenskommelsen kan basdelen också beviljas luxemburgsk medborgare som är bosatt i Luxemburg.

Överenskommelsen tillämpas inte på sådan luxemburgsk lagstiftning som gäller specialsystemen för tjänstemän och övriga offentligt anställda. I Finland gäller överenskommelsen däremot också tjänstemän.

Överenskommelsen om social trygghet omfattar förutom den egentliga avtalstexten också ett slutprotokoll som upptar bestämmelser som

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

förpliktar endast den ena fördragsslutande parten. För den praktiska tillämpningen av överenskommelsen har en särskild tillämpningsöverenskommelse ingåtts. De fördragsslutande länderna har också kommit överens om att använda gemensamma blanketter.

1.2

Personer som omfattas av överenskommelsen

Enligt artikel 3 i överenskommelsen tillämpas överenskommelsen på dem som omfattas eller har omfattats av lagstiftningen i någotdera fördragsslutande landet och på dem som härleder sin rätt från dessa personer.

Med stöd av artikel 4 i överenskommelsen skall de fördragsslutande länderna med sina egna medborgare jämställa medborgare i det andra fördragsslutande landet, flyktingar och statslösa personer när de tillämpar sin lagstiftning.

2

PENSIONSSYSTEMEN I LUXEMBURG

2.1

Allmänt

Pensionssystemen i Luxemburg baserar sig på sysselsättning och i regel också på försäkringspremier. Det finns fyra pensionssystem i landet: ett för arbetstagare, ett för tjänstemän, ett för företagare och ett för lantbruksföretagare. Pensionssystemet för arbetstagare infördes år 1911, pensionssystemet för tjänstemän år 1931, pensionssystemet för företagare år 1951 och pensionssystemet för lantbruksföretagare år 1956. Utav dessa pensionssystem bildades från och med början av 1988 ett system med enhetliga stadganden. Förvaltningen av systemen är likväl alltjämt uppdelad på fyra olika pensionskassor. Förutom dessa pensionssystem som grundar sig på försäkringspremier finns det i Luxemburg ett pensionssystem för gruvarbetare samt pensionssystem som inte grundar sig på försäkringspremier, dvs. de system som omfattar statens tjänstemän och övriga statligt och offentligt anställda samt dem som är anställda inom kommunerna och vid järnvägen.

Det är obligatoriskt att tillhöra pensionssystemen för löntagare och företagare. Om villkoren för obligatorisk försäkring inte uppfylls, är det under vissa förutsättningar

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

möjligt att förlänga försäkringens giltighetstid på frivillig basis.

Följande redogörelse för pensionssystemet i Luxemburg gäller pensionssystemen för löntagare och företagare, vilka för närvarande upptar sinsemellan likadana bestämmelser. Enligt systemen utbetalas ålders-, invalid- och familjepensioner. Pensionerna betalas utomlands endast om en överenskommelse om social trygghet föreligger.

2.2

Ålderspension

Pensionsåldern i Luxemburg är 65 år. För att få pension skall den försäkrade ha fullgjort minst 10 år av försäkringstid. Den försäkrade kan också ta ut Ålderspensionen i förtid från 60 års ålder, förutsatt att han har fullgjort minst 40 år av försäkringstid. I motsats till den som låter pensionera sig vid den allmänna pensionsåldern, måste den som tar ut ålderspensionen i förtid upphöra med allt förvärvsarbete under sin pensioneringstid fram till 65 års ålder.

Såsom egentliga försäkringsperioder betraktas förutom sysselsättningsperioder även sådana perioder för vilka den försäkrade fått ersättning för inkomstbortfall, t.ex. på grund av sjukdom, moderskap, olycksfall och arbetslöshet. Till de egentliga försäkringsperioderna räknas också sådana perioder som en försäkrad över 15 år har fullgjort i läroavtalsförhållande och en sådan 12-månaders period under vilken någondera föräldern hemma har vårdat sitt eget barn (s.k. babyår). Hit hör likaså vissa andra perioder, såsom värnpliktstid och biståndsarbete i utvecklingsland. Dessutom kan s.k. med försäkringsperioderna likställda perioder räknas till godo i den karenstid om 40 år som förutsätts för att rätt till förtida ålderspension skall uppkomma. (Sådana likställda perioder kan också räknas till godo vid beviljande av minimipension, vid förlängning av karenstid och vid beviljande av pensionens jämnstora delar, se även sid. 7 (punkt 2.3), sid. 12 (punkt 2.5) och sid. 18 (punkt 4.1).) Likställda perioder kan räknas den försäkrade till godo vid beviljande av förmåner, om den försäkrade inte har fullgjort perioderna på något annat sätt inom pensionssystemet i Luxemburg eller i något annat land.

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

Med försäkringsperioderna likställda perioder är bl.a. sådana perioder under vilka den försäkrade uppburit invalidpension, liksom studie- eller yrkesutbildningsperioder som inte ersätts på grund av läroavtalsförhållande. I det senare fallet skall den försäkrade ha varit mellan 18 och 27 år gammal. Likställd med försäkringsperioderna är också den tid under vilken den ena föräldern i Luxemburg har vårdat sitt barn under sex år (och det inte är fråga om ett s.k. babyår för vilket staten betalar försäkringspremierna). Detsamma gäller karenstiderna för unga arbetslösa inom arbetslöshetsförsäkringen, sådana perioder som fullgjorts av personer med inkomster under minimilön och för vilka försäkringspremier ej erlagts, och en förvärvsperiod på högst 15 år som fullgjorts innan de obligatoriska pensionssystemen infördes i Luxemburg.

Ålderspensionen består av en inkomstrelaterad del, som tillväxer med 1,6 % i året av summan av den försäkrades förvärvsinkomster för hela försäkringstiden, och en jämnstor del, som motsvarar 1/40 per år. Den jämnstora delen utbetalas till fullt belopp efter 40 försäkringsår och motsvarar då 20 % av den s.k. referenslönen. År 1990 utgjorde den jämnstora delen 5 630 franc per månad*. Den jämnstora delen är således inte beroende av den försäkrades egna förvärvsinkomster, utan det är antalet försäkringsperioder som inverkar på dess storlek.

Den referenslön som pensionen grundar sig på ligger nära den sociala minimilönen i Luxemburg. Den var 28 150 franc per månad år 1990. Skillnaden mellan landets sociala minimilön och den referenslön som tas till grund för bestämmandet av pensionens jämnstora del beror på olikheter i indexjusteringsförfarandena. Referenslönen justeras numera med index vart tredje år och justeringen genomförs varje gång på lagstiftningsväg.

2.3

Invalidpension

Rätt till invalidpension har en försäkrad som på grund av långvarig sjukdom har förlorat arbetsförmågan till den grad att han är oförmögen att utöva sitt eget yrke eller ett annat motsvarande yrke som är lämpligt för hans krafter och förmåga. För att få pension skall den försäkrade

* en luxemburgsk franc = en belgisk franc (BEC) = 0,1137 FIM
(21.3.1991)

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

under de tre åren som närmast föregått inträdet av arbetsoförmåga ha varit försäkrad under minst 12 månader. Detta villkor skall ha varit uppfyllt innan arbetsoförmågan konstaterats på medicinsk väg eller innan utbetalningen av sjukdagpenning upphört. I denna kontrollperiod om tre år kan med försäkringsperioderna likställda perioder (ang. likställda perioder se sid. 6) inräknas. Villkoret beträffande fullgjorda försäkringsperioder tillämpas inte om den försäkrade blivit arbetsoförmögen genom olycksfall eller på grund av yrkessjukdom.

Mottagare av invalidpension får inte förvärvsarbета vare sig i Luxemburg eller i något annat land.

2.3.1

Beräkning av invalidpensionen

Invalidpensionen består liksom ålderspensionen av en inkomstrelaterad del och en jämstor del. Dessa pensionsdelar räknas ut på samma sätt som i fråga om ålderspensionen. I bägge delarna kan likväl därtill ingå s.k. återstående tid. För beräkning av andelen av återstående tid i pensionen bestäms den pensionsgrundande lönen på ett annat sätt än den pensionsgrundande lönen för faktisk sysselsättningstid.

1. Tillägg för s.k. återstående tid i den inkomstrelaterade delen, eller inkomstrelaterad specialdel:

Specialdelen tillväxer från invaliditetsfallet fram till 55 års ålder. Den utgör 1,6 % för varje år som förflyter mellan invaliditetsfallet och 55 års ålder. Såsom pensionsgrundande lön används i detta fall den försäkrades förväntade inkomster. Dessa förväntade inkomster är lika med de faktiska inkomster som den försäkrade haft från 25 års ålder fram till pensionsfallet, dividerade med det antal år som denna period omfattar:

inkomster från 25 års ålder fram till arbetsoförmåga åren mellan 25 års ålder och invaliditetsfallet

Andelen av återstående tid erhålls således så, att den försäkrades faktiska förvärvsinkomster sätts i proportion till de perioder under vilka han från 25 års ålder hade haft möjlighet att förtjäna inkomster. Det är alltså inte enbart de faktiska försäkringsåren som räknas.

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

När den förväntade inkomsten räknas ut, är det likväl möjligt att lämna sådana år obeaktade under vilka den försäkrade inte haft några inkomster. Detta gäller bl.a. sådana perioder under vilka han uppburit invalidpension, varit i yrkesutbildning eller uppfostrat barn samt de karenstider som tillämpas för utbetalning av arbetslöshetsförmån.

2. Tillägg för s.k. återstående tid i den jämnstora delen, eller jämnstor specialdel

För den jämnstora specialdelen räknas återstående tid till godo fram till 65 års ålder. Antalet år som beaktas kan dock vara högst 40. Den jämnstora specialdelen tillväxer med 1/40 för varje år som det vid tidpunkten för pensionsfallet återstår till 65 års ålder. Till grund för pensionen tas den s.k. referenslönen på samma sätt som vid beräkning av den jämnstora del som baserar sig på faktisk sysselsättnings-tid (ang. detta se sid. 6).

tiden från pensionsfallet till 65 års ålder

40

x 20 % av
referens-
lönen

Den jämnstora specialdelen utbetalas till fullt belopp om en oavbruten försäkringsperiod föregår pensionsfallet. Om det förekommit avbrott i den arbetshistoria som föregått pensionsfallet, bestäms den jämnstora specialdelen enligt förhållandet mellan de faktiska försäkringsåren och samtliga år mellan 25 års ålder och pensionsfallet:

de åren mellan 25 års ålder och p.fallet som är försäkringsår samtliga år från 25 års ålder till pensionsfallet

Invalidpensionen övergår i ålderspension när pensionstagaren uppnår 65 års ålder. Till 50 års ålder är den försäkrade skyldig att undergå sådan rehabilitering som hans pensionskassa anvisar honom. Invalidpension utbetalas från den dag då invaliditetsfallet inträffar. Om den försäkrade har uppburit sjukdagpenning för samma tid, betalas invalidpensionen till sjukkassan, som erlägger eventuell skillnad mellan dagpenningen och pensionen till den försäkrade. Om den försäkrade uppbär sjukdagpenning eller motsvarande ersättning från något annat land än Luxemburg, börjar invalidpensionen löpa först sedan utbetalningen av förmånen i fråga upphört.

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

Invalidpension kan beviljas retroaktivt för högst ett år räknat från det att pensionsansökan inlämnats.

2.4

Familjepension

Från början av 1988 har både änkor och änklingar haft rätt till efterlevandepension. Familjepension kan också betalas till förmånslåtarens barn, frånskilda make och vissa andra anhöriga.

Den efterlevande maken har rätt till efterlevandepension, om förmånslåtaren hade uppburit pension eller om han hade varit försäkrad under minst ett av de tre åren som närmast föregått pensionsfallet. Med försäkringsperioderna likställda perioder kan räknas till godo i karenstiden, förutsatt att dessa inte sammanfaller med försäkringsperioderna. (ang. likställda perioder se sid. 6). Villkoret beträffande fullgjorda försäkringsperioder tillämpas inte om olycka eller yrkessjukdom varit orsak till dödsfallet.

Den efterlevande maken har emellertid inte rätt till pension, om äktenskapet med förmånslåtaren hade varat kortare tid än ett år före förmånslåtarens pensionering eller död, ej heller om förmånslåtaren hade lyft ålders- eller invalidpension vid den tidpunkt då äktenskapet hade ingåtts. Rätt till efterlevandepension föreligger likväl, om:

- olycka var orsak till förmånslåtarens död,
- ett barn hade fötts i äktenskapet,
- äktenskapet hade varat längre än ett år och makarnas åldersskillnad var mindre än 15 år eller
- äktenskapet hade varat i 10 års tid.

Frånskild make har också rätt till efterlevandepension, om han eller hon inte hade ingått ett nytt äktenskap före sin tidigare makes död.

Efterlevandepensionen är lika med $\frac{2}{3}$ av den inkomstrelaterade delen plus $\frac{2}{3}$ av den inkomstrelaterade specialdelen i förmånslåtarens pension utökat med den jämnstora delen och den jämnstora specialdelen i förmånslåtarens pension till fullt belopp.

Den efterlevandepension som utbetalas till frånskild make beräknas i proportion till äktenskapets längd.

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

Utbetalningen av efterlevandepension upphör om den efterlevande maken ingår ett nytt äktenskap innan han eller hon fyllt 50 år. I sådana fall utbetalas efterlevandepensionen för fem år med ett engångsbelopp. Till förmånsmottagare som fyllt 50 år utbetalas efterlevandepensionen för tre år med ett engångsbelopp om han eller hon ingår ett nytt äktenskap.

Om förmånslåtarens inte efterlämnar någon make, jämställs andra anhöriga med efterlevande make. I sådana fall kan familjepension betalas till förmånslåtarens övriga släktingar i rakt ned- eller uppstigande led och till adoptivbarn, förutsatt att förmånsmottagaren är änka eller änkling, frånskild eller ogift. Han eller hon skall dessutom ha levt tillsammans med förmånslåtarens under minst fem år närmast före dennes död eller pensionering. Vidare skall förmåns- mottagaren ha fyllt 40 år vid förmånslåtarens död och han eller hon skall ha skött förmåns- låtarens hushåll. Förmånslåtarens skall dessutom under denna tid ha sört för förmåns- mottagarens utkomst.

Barnpension kan betalas till barn som är under 18 år eller till studerande barn som är högst 25 år. Barnpensionen är lika med 1/5 av den inkomstrelaterade delen och den inkomstrelate- rade specialdelen i förmånslåtarens pension plus 1/3 av den jämnstora delen och den jämnstora specialdelen i förmånslåtarens pension. Dubbel pension betalas till föräldralöst barn. Om barnet har rätt till pension efter bägge föräld- rarna, utbetalas endast den större av pensio- nerna.

Familjepensionernas sammanlagda belopp kan inte vara större än förmånslåtarens pension eller den pension som förmånslåtarens hade varit berättigad till. Om mottagaren av familjepension har förvärvsinkomster, uppbär förmåner i ersättning för förvärvsinkomster eller lyfter egen pension, reduceras familjepensionen med 45 % av dessa inkomster. Till sådana förmåns- mottagare som bott i samma hushåll med förmånslåtarens och för vilkas uppehälle förmånslåtarens varit ansvarig betalas under en tid om tre månader från pensionsfallet räknat förmåns- låtarens egen pension eller en pension som förmåns- låtarens hade varit berättigad till vid sitt dödsfall.

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

2.5

Pensionernas minimi- och maximibelopp

Ålders- och invalidpensionens belopp får inte vara lägre än 86 % av referenslönen i landet, eller 24 207 franc per månad år 1990, om den försäkrade fullgjort 40 obligatoriska eller därmed likställda försäkringsår. Om den försäkrade fullgjort färre än 40 men minst 20 försäkringsår, reduceras minimipensionen med 1/40 för varje år som fattas.

Pensionens maximibelopp utgör 5/6 av referenslönen multiplicerad med fyra, eller 93 825 franc per månad år 1990.

2.6

Indexjustering

Pensionerna justeras med index både automatiskt enligt förändringarna i levnadskostnadsindex och minst vart femte år med stöd av en speciallag.

2.7

Återbäring av försäkringspremier

Om den försäkrade inte vid fyllda 65 år uppfyller karenstiden för mottagande av ålderspension, får han på ansökan tillbaka de försäkringspremier som han betalt, justerade med index.

2.8

Finansiering och förvaltning

Pensionsförsäkringen finansieras genom försäkringspremier och genom stöd från staten och kommunerna. Arbetstagarna och arbetsgivarna betalar vardera 8 % av lönen i försäkringspremie. Företagarna betalar 16 % av sin inkomst i försäkringspremie. Staten och kommunerna deltar i pensionskostnaderna.

De inkomster som ligger till grund för försäkringspremierna har både en lägre och en övre gräns. De månatliga inkomsterna skall vara minst lika stora som den sociala minimilönen i landet, dvs. minst 30 625 franc per månad år 1990. Det maximala beloppet försäkringspremier uppbärs för inkomster som är fyra gånger så stora som denna sociala minimilön, dvs. 122 498 franc per månad år 1990.

Pensionssystemet handhas av fyra pensionskassor, nämligen pensionskassan för arbetstagare (AVI), pensionskassan för tjänstemän (CPEP), pensionskassan för hantverkare, handel och industri

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

(CPACI) och lantbruksbranschens pensionskassa (CPA). Ministeriet för social trygghet övervakar pensionsförsäkringen i praktiken.

3

DE VIKTIGASTE PRINCIPERNA I ÖVERENSKOMMELSEN OM SOCIAL TRYGGHET

Medborgarna i de fördragsslutande länderna skall beträffande rättigheter och skyldigheter jämföras med varandra, när överenskommelsen tillämpas. Från denna princip härleds flera andra av de viktigaste principerna i överenskommelsen.

3.1

Jämförande av de fördragsslutande ländernas försäkringsperioder

Rätt till pension från Luxemburg uppkommer efter flera år av försäkring. Med stöd av artikel 22 i överenskommelsen har karenstiden lindrats för sådana försäkrade som också förvärvat arbetat i Finland. Enligt denna artikel jämföras försäkringsperioder enligt Finlands arbetspensionssystem med försäkringsperioder i Luxemburg för att rätt till pension skall uppkomma. Detta förutsätter att de försäkringsperioder som fullgjorts i bägge länderna inte sammanfaller. För sammanräkning av försäkringsperioderna utfärdar Pensionsskyddscentralen ett intyg över de försäkringsperioder som fullgjorts enligt det finska arbetspensionssystemet.

För att få pension skall den försäkrade likväl ha omfattats av pensionsförsäkringen i Luxemburg under minst ett år i sådana fall då rätt till pension från Luxemburg endast uppkommer genom sammanräkning av försäkringsperioderna i bägge de fördragsslutande länderna. Om rätt till pension från Luxemburg uppkommer på grund av perioder som fullgjorts i Luxemburg, kan pension också beviljas efter sysselsättning som varat kortare tid än ett år, om detta är möjligt enligt landets egen lagstiftning. Om rätt till pension inte uppkommer ens genom sammanräkning av försäkringsperioderna, betalas de försäkringspremier som den försäkrade erlagt tillbaka till honom, när han uppnår 65 års ålder.

Försäkringsperioder i Luxemburg kan jämföras med den femårsperiod av bosättning i Finland som enligt finsk arbetspensionslagstiftning förutsätts för att tiden mellan pensionsfallet och pensionsåldern skall kunna räknas till godo i invalidpensionen. Detta förutsätter att den

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

försäkrade fullgjort försäkringsperioderna i Luxemburg genom eget arbete och att de inte sammanfaller med bosättningstiderna i Finland.

3.2

Utbetalning av pension utomlands

Luxemburg betalar ut i landet intjänade pensioner till ett annat land endast om en överenskommelse om social trygghet ingåtts med landet. Överenskommelsen om social trygghet förpliktar likväl de fördragsslutande länderna att betala ut förmånerna från det ena landet till det andra (artikel 5 samt artikel 17 beträffande vissa förmåner enligt försäkringen mot olycksfall i arbetet).

Det fördragsslutande landet skall också betala ut förmåner till det andra fördragsslutande landets medborgare till tredje land på samma villkor som till sina egna medborgare.

Arbetslöshetsförmåner betalas inte utomlands. Enligt slutprotokollet i överenskommelsen betalas inte heller finsk arbetslöshetspension eller deltidspension utomlands.

3.3

Bestämmande av tillämplig lagstiftning

Enligt överenskommelsen om social trygghet skall de personer som omfattas av den försäkras i Luxemburg om de arbetar där. Beträffande Finland bestäms i överenskommelsen, att de finska stadgandena om arbetspensionsförsäkring, försäkring mot olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar samt om arbetsgivarens socialskyddsavgift skall iakttas när arbetet utförs i Finland. Sådana försäkringar som grundar sig på bosättning i Finland, såsom bl.a. folkpensionsförsäkringen och sjukförsäkringen, sköts i Finland om personen i fråga är bosatt i Finland.

3.4

Undantag från regeln om tillämpning av sysselsättningslandets lagstiftning

3.4.1

Utsänd arbetstagare

Enligt artikel 8 i överenskommelsen görs ett undantag från regeln om försäkring i sysselsättningslandet, när det är fråga om utsända arbetstagare. När en arbetstagare

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

flyttar till det andra fördragsslutande landet för att tillfälligt arbeta där men förblir i anställning hos sin arbetsgivare i det sändande landet, kvarstår han inom lagstiftningen i sitt hemland under högst 24 månader.

När arbetstagaren förblir i anställning hos sin arbetsgivare i det sändande landet, kan han betraktas som en utsänd arbetstagare under de två första åren, oberoende av om sysselsättningen i det andra fördragsslutande landet fortsätter efter den utsatta tiden. En arbetstagare som t.ex. tar tjänst hos ett finskt företags luxemburgska dotterbolag eller som redan före anställningens början bott i Luxemburg är inte en utsänd arbetstagare.

Efter att den utsatta utsändningstiden gått till ända skall försäkring för arbetstagaren tecknas i sysselsättningslandet, om anställningen där fortfarande pågår. I undantagsfall är det likväldigt möjligt att förlänga den tid som arbetstagaren omfattas av det sändande landets lagstiftning. För en sådan förlängning krävs enligt artikel 9 i överenskommelsen ett gemensamt beslut av socialministerierna i bägge de fördragsslutande länderna. Ministerierna kan också sinsemellan komma överens om andra undantag till de bestämmelser i överenskommelsen som gäller frågor om i vilketdera fördragsslutande landet försäkring skall tecknas.

3.4.1.1

Intyg om utsändning

a) Tillfällig sysselsättning i Luxemburg i finsk arbetsgivares tjänst

På ansökan erhåller arbetsgivaren eller arbetstagaren i Finland av Pensionsskyddscentralen intyg om att arbetstagaren omfattas av finsk lagstiftning under utsändningstiden i Luxemburg. Genom att förete detta intyg SF/LUX 1 befrias arbetsgivaren och arbetstagaren från skyldigheten att erlagga socialskyddsavgifter till försäkringen i Luxemburg. Förutom att intyget bekräftar att den utsända arbetstagaren omfattas av den finska socialskyddslagstiftningen berättigar det också särskilt den utsända arbetstagaren och hans familjemedlemmar till sjukvård i Luxemburg.

Förutom hos Pensionsskyddscentralen (sektionen för utländska pensionsärenden) kan intyg om utsändning också sökas via pensions- och olycks-

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

fallsförsäkringsanstalterna, Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund och Folkpensionsanstaltens lokalbyråer.

Intyget behöver inte tillställas luxemburgsk myndighet eller anstalt då anställningen i Luxemburg inleds, utan skall endast uppvisas vid anfordran. För att få sjukvårdsförmåner i Luxemburg bör arbetstagaren och hans familjemedlemmar dessutom hämta intyg SF/LUX 3 på Folkpensionsanstaltens lokalbyrå.

Innan intyg om utsändning utfärdas skall Pensionsskyddscentralen kontrollera att arbetsgivaren har anordnat pensionsskyddet för personen i fråga enligt Finlands lagar. Detta har i praktiken visat sig vara problematiskt, eftersom intygen i allmänhet utfärdas när arbetskommenderingen börjar, och då finns ännu inte alla anställningsuppgifter om arbetstagaren registrerade.

Pensionsskyddscentralen skickar kopior av utfärdade intyg om utsändning till pensionsanstalterna, för att anstalterna skall kunna övervaka att arbetspensionsförsäkring har tecknats för varje enskild person också för den tid personen är på arbetskommendering utomlands.

Intyg om utsändning behövs i allmänhet inte, om arbetstagaren till exempel reser till Luxemburg endast för en kort arbetsresa eller ett studiebesök på högst en månad. Vid behov kan intyget utfärdas i efterhand.

b) Tillfällig sysselsättning i Finland i luxemburgsk arbetsgivares tjänst

En arbetstagare som kommer från Luxemburg för att tillfälligt arbeta i Finland skall ha motsvarande intyg om utsändning som en arbetstagare som utsänds från Finland till Luxemburg. Blankett LUX/SF 1 används förutom för att intyga att arbetstagaren omfattas av luxemburgsk lagstiftning under utsändningstiden också för att bekräfta att arbetstagaren har rätt till sjukvårdsförmåner.

Pensionsskyddscentralen registrerar uppgiften om att arbetstagaren är en från Luxemburg utsänd arbetstagare, varvid bl.a. övervakningsåtgärder kan undvikas. För att erhålla sjukvårdsförmåner i Finland bör arbetstagaren och hans familjemedlemmar dessutom ha intyg LUX/SF 3.

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

c) Förlängning av utsändningstiden

Om anställningen pågår i mer än två år, kan arbetsgivaren med arbetstagarens samtycke ansöka om förlängning av utsändningstiden hos det sändande landets behöriga ministerium. Förlängning kan sökas till den tidpunkt, då arbetet beräknas bli slutfört. Därefter kommer det sändande landets ministerium överens med sysselsättningslandets ministerium om huruvida de skall gå med på förlängningen. Om förlängning beviljas, kan arbetstagaren bevisa att han omfattas av försäkringen i sitt hemland genom att förete korrespondensen mellan ministerierna. För att få sjukvårdsförmåner i Luxemburg skall arbetstagaren i sådana fall teckna en ny försäkring vid sjukkassan för arbetstagare i Luxemburg. Arbetstagaren erhåller likväl sjukvårdsförmåner i Luxemburg genom att förete blankett SF/LUX 3 och i Finland genom att förete blankett LUX/SF 3.

3.4.2

Övriga undantag

Offentligt anställda arbetstagare som utsänds från det ena fördragsslutande landet till det andra för att handha samma uppdrag kvarstår inom socialförsäkringen i det sändande landet. (Artikel 7 stycke 2 i överenskommelsen). Tjänstemännen i Luxemburg omfattas inte av överenskommelsen, medan överenskommelsen däremot också tillämpas på tjänstemännen i Finland.

Enligt överenskommelsen skall fartygsbesättning försäkras enligt det fördragsslutande landets lagstiftning vars flagg fartyget för. Med fartygsbesättning jämställs också andra sådana personer som arbetar ombord på fartyget, med undantag av tillfällig arbetskraft. (Artikel 7 stycke 3 i överenskommelsen).

Enligt slutprotokollet i överenskommelsen skall finska företagare försäkras enligt finsk lagstiftning på grund av företagarverksamhet som de utövar i Finland, endast om de är bosatta i Finland.

3.5

Samordning av förmåner

Enligt artikel 6 i överenskommelsen kan det fördragsslutande landet beakta en förmån som utbetalas från det andra fördragsslutande landet eller inkomster som förtjänats i det andra fördragsslutande landet, när det tillämpar sin

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

lagstiftning om samordning, reducering eller indragning av förmåner. På grundval av bestämmelserna i överenskommelsen är det möjligt att samordna förmåner eller inkomster, när det är fråga om sammanfallande förmåner eller inkomstrelaterade förmåner.

4

RÄTT TILL PENSION OCH BESTÄMMANDE AV PENSION

4.1

Bestämmande av den luxemburgska pensionen

I regel tillämpar pensionskassorna i Luxemburg sin egen lagstiftning när de bestämmer om rätten till pension och beräknar pensionsbeloppet.

Pensionsanstalten i Luxemburg kan likväl också räkna försäkringsperioder enligt finsk arbetspensionslagstiftning till godo för att rätt till pension skall uppkomma. Härvid kan också beaktas sådana i Finland fullgjorda, med försäkringsperioderna likställda perioder som det enligt Luxemburgs egen lagstiftning är möjligt att jämställa med försäkringsperioderna. Försäkringsperioderna enligt det finska arbetspensionssystemet kan beaktas utan undre åldersgräns. (Artikel 22 styckena 1 och 2 i överenskommelsen).

Enligt artikel 22 stycke 3 i överenskommelsen kan också likställda perioder som fullgjorts i Finland räknas till godo i karenstiden för arbetslöshets- och familjepensionen. (Ang. likställda perioder enligt den luxemburgska lagstiftningen se punkt 2.2 sid. 6). Med stöd av bestämmelsen kan t.ex. sådana perioder under vilka den försäkrade i Finland uppburit invalidpension, studerat eller vårdat sitt barn inräknas i karenstiden enligt det luxemburgska pensionssystemet.

Med stöd av artikel 22 stycke 4 i överenskommelsen kan dessutom sådana försäkringsperioder som den försäkrade fullgjort i Finland beaktas för att den luxemburgska staten skall kunna betala försäkringspremier för en försäkrad som har stannat hemma för att vårda sitt barn under ett s.k. babyår (se närmare punkt 2.2 sid. 6). Den försäkrade kan ha rätt till förmånen i fråga om han under ett av de tre senaste åren varit försäkrad enligt det finska arbetspensionssystemet.

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

Om den försäkrade har rätt till pension från Luxemburg utan beaktande av försäkringsperioder enligt den finska arbetspensionsförsäkringen, tillämpar den luxemburgska pensionsanstalten endast sin egen lagstiftning när den räknar ut pensionen. Om det har varit nödvändigt att också räkna till godo finska försäkringsperioder för att rätt till pension skall uppkomma, räknar den luxemburgska pensionsanstalten ut pensionen både enligt sin egen lagstiftning och enligt avtalsbestämmelserna. Det är den större av de så erhållna pensionerna som då beviljas.

När pensionen från Luxemburg beräknas enligt avtalsbestämmelserna, tillämpas den s.k. pro rata-metoden. Pensionen beräknas då först utgående från alla försäkringsperioder som fullgjorts i bägge länderna under tillämpning av Luxemburgs lagstiftning. Så erhålls det s.k. teoretiska pensionsbeloppet. Efter detta räknar pensionsanstalten ut det beloppet av pension som skall betalas från Luxemburg. Detta belopp erhålls genom multiplikation av det teoretiska pensionsbeloppet med förhållandet mellan försäkringsperioderna enligt luxemburgsk lagstiftning och försäkringsperioderna enligt bägge de fördragsslutande ländernas lagstiftning. Den så erhållna pensionen är den s.k. pro rata-pensionen.

Enligt artikel 24 i överenskommelsen skall den försäkrade ha fullgjort minst ett år av försäkringstid i Luxemburg för att få rätt till pension, om det inte enligt Luxemburgs lagstiftning är möjligt att bevilja förmån efter en kortare försäkringstid. Om rätt till pension inte har uppkommit, får den försäkrade tillbaka de försäkringspremier som han betalt, när han fyller 65 år.

Med stöd av överenskommelsen skall den luxemburgska pensionsanstalten till pensionstagaren utbetala en pension som åtminstone motsvarar minimipensionen enligt luxemburgsk lagstiftning. När minimipensionen räknas ut, beaktas också försäkringstid i Finland. Det här betyder, att en försäkrad som t.ex. har tillhört arbetspensionsförsäkringen i Finland under 30 år och varit försäkrad i Luxemburg under 10 år har rätt till det fulla beloppet av minimipension enligt luxemburgsk lagstiftning. (Ang. minimipensionen se närmare punkt 2.5 sid. 12).

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

Utländska pensioner beaktas inte vid bestämmande av den luxemburgska minimipensionen och inverkar sålunda inte reducerande på den minimipension som betalas ut från Luxemburg.

4.2

Bestämmande av den finska arbetspensionen

Den finska arbetspensionen bestäms också under överenskommelsens giltighetstid enligt Finlands egen lagstiftning. Det här betyder således att rätt till pension uppkommer och pensionen uträknas i enlighet med finsk lagstiftning. Från stadgandena i Finlands lag frångås endast i fråga om tillämpningen av bestämmelsen om femårsperiod av bosättning enligt arbetspensionslagarna. Enligt artikel 26 i överenskommelsen om social trygghet kan nämligen sådana pensionsförsäkringsperioder som den försäkrade fullgjort i Luxemburg genom eget arbete beaktas för att tiden mellan pensionsfallet och pensionsåldern skall kunna räknas till godo i den finska invalidpensionen. Bosättningstiderna i Finland och försäkringsperioderna i Luxemburg får då inte sammanfalla.

4.3

Jämställande av försäkringsperioder i tredje land

Med stöd av artikel 28 i överenskommelsen kan de fördragsslutande länderna också beakta försäkringsperioder i tredje land för att rätt till pension skall uppkomma. Detta förutsätter att bägge de fördragsslutande länderna har ingått en överenskommelse om social trygghet med landet i fråga. Ett ytterligare krav är att dessa överenskommelser upptar bestämmelser om sammanräkning av försäkringsperioderna.

5

SÖKANDE AV PENSION OCH DATATRAFIKEN MELLAN DE FÖRDRAGSSLUTANDE LÄNDERNA

Enligt överenskommelsen om social trygghet är myndigheterna och försäkringsanstalterna i de fördragsslutande länderna skyldiga att hjälpa varandra. Kontakten mellan länderna sköts genom förmedling av kontaktorganen. Kontaktorganens namn och adresser anges i punkt 7 på sid. 26.

I ärenden som ansluter sig till överenskommelsen om social trygghet kan finska, svenska, franska, engelska eller tyska användas. I tillämpningsöverenskommelsen avtalas därtill, att korres-

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

pondensen mellan kontaktorganen och respektive försäkringsanstalter i första hand skall föras på tyska.

5.1

Sökande av pension

Vid sökande av pension från Finland och Luxemburg används respektive lands egna ansökningsblanketter. Pensionsansökan blir anhängig samtidigt i bägge de fördragsslutande länderna, när ansökan har inlämnats till försäkringsanstalten i det ena fördragsslutande landet, förutsatt att sökanden också inlämnar pensionsansökan enligt det andra fördragsslutande landets lagstiftning. (Artikel 37 i överenskommelsen). I slutprotokollet ingår för Finlands del en bestämmelse om att ansökan skall inlämnas till försäkringsanstalten i Finland inom loppet av sex månader från det att ansökan inlämnats till försäkringsanstalten i Luxemburg. Ansökningarna blir då anhängiga samma dag. I Finland kan ansökningarna inlämnas till samma anstalter som tar emot Finlands nationella pensionsansökan. De luxemburgska ansökningarna tillställs dock alltid kontaktorganen i Finland (Pensionsskyddscentralen eller Folkpensionsanstalten) för vidarebefordran till Luxemburg. I Luxemburg kan ansökningarna inlämnas till försäkringsanstalten eller kontaktorganet.

När det framgår av den finska arbetspensionsansökan, att sökanden har arbetat i Luxemburg, skall pensionsanstalten tillställa sektionen för utländska pensionsärenden vid Pensionsskyddscentralen kopior av ansökan, läkarutlåtanden och eventuella handlingar som rör anställningen i Luxemburg. Sektionen sänder sökanden en ansökningsblankett att fylla i. Sökanden returnerar blanketten till Pensionsskyddscentralen, som vidarebefordrar ansökan för handläggning till försäkringsanstalten i Luxemburg, antingen direkt eller via kontaktorganet. Till ansökan fogas kontaktorganens inbördes kontaktblankett, som används för att be om och förmedla de tilläggsuppgifter som bl.a. pensionsanstalterna behöver.

När det framgår av den luxemburgska ansökan, att personen har arbetat och/eller varit bosatt också i Finland, tillställer den luxemburgska försäkringsanstalten sökanden för ifyllnad de finska blanketterna för sökande av pension, som Pensionsskyddscentralen och Folkpensions-

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

anstalten skickat till Luxemburg. Blanketterna är tvåspråkiga (finska/tyska), och blanketternas kod är SF/LUX 8A.

Kontaktorganet i Luxemburg skickar till Finland SF/LUX 8A-blanketterna, läkarutlåtanden och de handlingar som rör anställningarna i Finland samt den ovan nämnda kontaktblanketten. På basis av kontaktblanketten och ansökningsblanketten utreder Pensionsskyddscentralen när ansökan blivit anhängig och antecknar datumet på ansökan innan den vidarebefordras till pensionsanstalten.

Vid beräkning av dröjsmålsförhöjning enligt finsk lagstiftning anses den finska pensionsansökan ha inlämnats först när den jämte erforderliga bilagor anländer till den finska pensionsanstalten.

5.1.1

Meddelande om beslut och om ändringar i uppgifterna om pensionstagaren eller i hans förhållanden

Ett beslut i ett pensionsärende skickas direkt till sökanden. Beslutet kan vara avfattat på finska eller svenska. Kontaktorganen underrättar varandra om besluten. Försäkringsanstalterna skall genom kontaktorganens förmedling tillställa varandra sådana uppgifter som kan inverka på förmånmottagarens rätt att erhålla förmåner enligt den andra fördragsslutande partens lagstiftning. Av den anledningen skall förmånmottagaren i det finska arbetspensionsbeslutet uppmanas att meddela om förändringar i sina förhållanden.

Pensionsfallsmeddelandena ges på normalt vis. Då pensionsfallskortet ifylls, skall följande beaktas:

Om pensionstagaren eller sökanden är luxemburgsk medborgare, antecknas i ruta 53 på pensionsfallskortet som medborgarskapskod 024 enligt förteckningen över statskoder. I ruta 54 antecknas mottagarens bosättningsland enligt förteckningen över statskoder.

5.2

Innehållande av förmåner

Sådana förmåner som beviljas av det ena fördragsslutande landet kan i tre olika situationer innehållas för det andra fördragsslutande

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

landets räkning på dess anhållan. (Artikel 40 i överenskommelsen).

1. Det är möjligt att innehålla en förmån för en försäkringsanstalts räkning i det andra fördragsslutande landet, om försäkringsanstalten i det andra fördragsslutande landet har betalt ut för mycket i förmån till förmånmottagaren. I ett sådant fall kan från den förmån som utges till förmånmottagaren innehållas högst ett belopp som motsvarar det belopp som betalats för mycket. Det är inte nödvändigt att bägge förmånerna betalas för samma tid och förmånerna från bägge länderna behöver inte heller motsvara varandra. Ett villkor för innehållningen är däremot att förfarandet är tillåtet enligt lagstiftningen i både det fördragsslutande landet som anhåller om innehållningen och i det landet som verkställer innehållningen. När dessa villkor uppfylls, överför den försäkringsanstalt som innehållit förmånen den innehållna summan till den försäkringsanstalt i det andra fördragsslutande landet som anhållit om innehållningen.
2. Det är också möjligt att innehålla förmåner för överföring från det ena landet till det andra om försäkringsanstalten i det ena fördragsslutande landet har betalt ut förskott på en förmån för samma tid för vilken förmånmottagaren har rätt till motsvarande förmån från det andra fördragsslutande landet. Detta förutsätter således, att det i bägge länderna är fråga om motsvarande förmåner och att förmånerna utbetalas för samma tid. Innehållningen kan då verkställas endast om det i motsvarande situation var möjligt att innehålla förmån enligt det landets lagstiftning som tillämpas av den försäkringsanstalt som verkställer innehållningen.
3. Försäkringsanstalten i det ena fördragsslutande landet kan innehålla en förmån på anhållan av en socialvårdsanstalt i det andra fördragsslutande landet om förmånmottagaren har mottagit socialvård från det sistnämnda fördragsslutande landet för samma tid för vilken han hade rätt till förmåner från det förstnämnda fördragsslutande landet. Detta förutsätter, att den anstalt som utger socialvård har rätt till återbetalning på förmånmottagarens förmån. Ett ytterligare krav är att innehållningen i fråga är

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

tillåten enligt den lagstiftning som tillämpas av den försäkringsanstalt som verkställt innehållningen. Om dessa villkor uppfylls, kan från den samtidigt utbetalda förmånen innehållas ett belopp som motsvarar kostnaderna för socialvården, och detta belopp kan överföras till den anstalt som ställt krav på innehållningen.

5.3

Anförande av besvär

Besvär i ett ärende rörande pension anses ha blivit inlämnade inom utsatt tid, om de inom denna tid inlämnats till sådan myndighet eller försäkringsanstalt i det ena fördragsslutande landet dit besvär enligt landets egen lagstiftning kan inlämnas.

5.4

Verkställande av läkarundersökningar

Pensionsskyddscentralen eller Folkpensionsanstalten i Finland och pensionsanstalten i Luxemburg kan på basis av tillämpningsöverenskommelsen låta verkställa ytterligare läkarundersökningar på anhållan av försäkringsanstalten i det andra fördragsslutande landet. Verkställande av läkarundersökningar kan anhållas för sökande eller mottagare av invalidpension. För de utgifter som läkarundersökningarna medför svarar den anstalt som anhållit om dem.

5.5

Statistik

De fördragsslutande parternas kontaktorgan skall årligen tillställa varandra statistik över antalet pensioner som varje enskilt år utbetalts till det andra fördragsslutande landet jämte pensionernas belopp.

6

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSERNA I ÖVERENSKOMMELSEN

Sådana försäkringsperioder som fullgjorts redan innan överenskommelsen trätt i kraft kan beaktas för att rätt till pension skall uppkomma. Utbetalningen av pension med stöd av överenskommelsen inleds dock tidigast från den dag då överenskommelsen träder i kraft.

Avtalsbestämmelserna tillämpas också på sådana pensionsfall som inträffat före överenskommelsens ikraftträdande.

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

Om förmån inte har betalats eller om utbetalning av förmån har avbrutits och detta beror på förmånsinnehavarens nationalitet eller på att förmånsinnehavaren inte har bott i det landet som beviljat förmånen, inleds utbetalningen av förmån på ansökan av den till förmån berättigade från den dag då överenskommelsen träder i kraft. Detta förutsätter att försäkringspremierna inte har återburits till förmånsinnehavaren. Redan beviljade förmåner kan också på ansökan justeras vid överenskommelsens ikraftträdande. Justering kan också äga rum utan ansökan. Justering av förmån kan inte leda till en minskning av förmånen.

Även om rätten till förmån har upphört eller preskriberats enligt det fördragsslutande landets lagstiftning, tillämpas stadgandena om detta inte om ansökan om förmån inlämnas inom loppet av två år från det att överenskommelsen trätt i kraft. Om ansökan inlämnas efter den utsatta tiden om två år, börjar rätten till förmånen fr.o.m. den dag då ansökan inlämnas, om rätten till förmån inte gått förlorad eller blivit begränsad. Om det i respektive fördragsslutande lands lagstiftning ingår fördelaktigare stadganden beträffande när utbetalningen av förmån skall inledas, skall dessa tillämpas.

LA/Tarja Heinilä-Hannikainen

21.3.1991

7

FÖRTECKNING ÖVER DE I ÖVERENSKOMMELSEN AVSEDDA KONTAKTORGANEN

1

I Finland

Pensionsförsäkring:

Pensionsskyddscentralen
PB 11
00521 HELSINGFORS

Folkpensionsanstalten
PB 640
00101 HELSINGFORS

Sjukförsäkring: Folkpensionsanstaltens sjukförsäkringsavdelning
PB 450
00101 HELSINGFORS

Olycksfallsförsäkring:

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund
Bulevarden 28
00120 HELSINGFORS

Övriga ärenden: Social- och hälsovårdsministeriet
Försäkringsavdelningen
PB 267
00171 HELSINGFORS

2

I Luxemburg

Alla socialförsäkringsbranscher:

Allmänna inspektionsanstalten för social
trygghet
(Inspection générale de la sécurité sociale)
26 rue Zithe
L-1013 LUXEMBOURG